

Mads Jensen: Det foreliggende Lovforslag er Frugten af Landbokommissionens Arbejde, og jeg hilser det med Glæde. Selv om det kun er forholdsvis smaa Arealer, det her drejer sig om, er det en Begyndelse til hele Jordspørgsmaalets Løsning, og det vil sikkert blive betragtet som en saadan Begyndelse af Befolkningen. Jeg tror, at selv om det kun drejer sig om forholdsvis smaa Arealer, gælder det i høj Grad om at faa Lovforslaget gennemført paa en saadan Maade, at det kan blive en Rettesnor for Fremtiden. Lovforslaget tiltaler mig i det væsentlige. Der kunde naturligvis være enkelte Bestemmelser, jeg kunde ønske ændret i et eventuelt Udvalg, men det kan der antagelig blive Lejlighed til, og jeg kan paa egne og mit Partis Vegne tilsige den højtærede Landbrugsminister Støtte til Lovforslagets Gennemførelse. Hvad det først og fremmest gælder om, er, at de Folk, der kommer til at leve i de Hjem, her er Tale om, de, der skal have denne Jord i Besiddelse, kommer til at leve under saadanne Vilkaar, at de kan se deres Fremtid i Møde med Tryghed, vel at mærke, hvis de er egnede til, dygtige nok til at dyrke og drive den Jord, de faar. Den enkelte saavel som Samfundet er bedst tjent med, at Vilkaarene bliver saadanne for de enkelte Landbrugere, at de faar trygge Forhold i Fremtiden.

Lovforslaget gaar jo ud paa, at der ikke skal udbetales nogen Købesum for Jorden. Ogsaa dette tiltaler mig. Jeg er meget glad ved, at Jorden skal blive i offentligt Eje, idet Meningen er, at der skal svares en Afgift til det offentlige af Jorden i Forhold til dens Værdi. Men saa bliver Spørgsmaalet, hvad er Jordens Værdi? Det, som kan være passende et Aar, kan let slet ikke passe i det kommende Aar. Det kan være, at den Pris, som bliver sat i Aar, er for høj eller for lav i det kommende Aar. Derfor finder jeg det rigtigt, at Afgiften skal være svingende. Det er her, at der har været Uenighed i Landbokommissionen og i Folketinget, idet Venstre og det konservative Folkeparti har haft nogen Ængstelse for disse Omvurderinger. Jeg tror nu, at det er rigtigt, at Afgiften bliver svingende, thi hvis vi sælger Jord, der er i offentligt Eje i Øjeblikket, til de Priser, der nu gælder, tror jeg, at Afgiften i en ret nær Fremtid vil blive for høj, Priserne vil blive dalende, det haaber og tror vi alle sammen, og det vil betyde, at de, som køber Jorden nu, om kortere eller længere Tid kommer til at sidde altfor

haardt i det og derfor nødsages til at forlade de Hjem, de nu har faaet bygget og er glade ved. Derfor synes jeg, at vi absolut maa have de svingende Afgifter. Om der saa skal være Omvurdering efter kortere eller længere Frist, kan være en Sag for sig, man kunde maaske ogsaa finde en saadan Generalnævner for Afgiften, at man kom til at betale Afgift i Forhold til de gangbare Priser, i Forhold til Konjunkturerne. Jeg vil ikke anse det for udelukket, at en saadan Generalnævner kan findes, og kan den det, haaber jeg, at alle Partier kan gaa med dertil. Jeg er slet ikke i Tvivl om, at det, alle Partier vil, er, at de Mennesker, der kommer til at bygge og bo paa denne Jord, skal leve under saa gunstige Forhold som vel muligt. Der kunde naturligvis peges paa Generalnævnere, som kunde benyttes, men det skal jeg dog ikke komme ind paa paa nuværende Tidspunkt, jeg antager, at Lovforslaget kommer i Udvalg, og der kan der blive Lejlighed til at fremkomme med mit Synspunkt. Men naar Afgiften sættes i Forhold til Produktionspriserne, betyder det, at den dygtige Kvinde og Mand faar et saadant Hjem netop i Kraft af deres egen Dygtighed; skal de derimod tage Jorden til de Priser, som er gældende i Øjeblikket, er vi vist alle enige om, at det kun bliver ganske faa, der kan faa Del i Jorden.

Den ærede Ordfører for Venstre (Jørgen Pedersen) nævned, at disse Mennesker ikke skulde udelukkes fra en Chance. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at den Chance bestod i, at de ogsaa skulde høste Fordel af en eventuel Prisstigning af Jorden. Heri er jeg imidlertid ganske uenig med det ærede Medlem, den Prisstigning, der finder Sted paa Jorden, er en Samfundsulykke i tilsvarende Grad, som den er stærk eller lille; hver Gang Jorden stiger i Pris, bliver det vanskeligere og vanskeligere for de unge at skabe sig et eget Hjem ved egne Kræfter. Jeg tror, at det baader den enkelte og Samfundets Interesser bedst, naar vi skaber saadanne Forhold, at de, der virkelig vil holde paa de Midler, de har tjent, kan faa Lejlighed til at skabe sig et Hjem og faa Foden under eget Bord.

Der er i den sidste Tid i forskellige Blade slaaet til Lyd for, at man skulde bevare den danske Jord for Danskerne, og det lyder meget godt, det vilde jeg ogsaa gerne, men det er kun et lille Faatal, som kan faa den danske Jord i Besiddelse, og derfor synes jeg, at det for-